

Standvastigheid in het goede zuivert de ziel en maakt haar leeg van zichzelf

In mijn gebruikelijke toestand leed ik veel. En nog meer als **mijn hemelse Moeder** zich liet zien al wenend.

Ik vroeg haar: “Mijn mama, waarom ween je?”

Zij zei:

“Mijn dochter, hoe kan ik anders dan wenen als het vuur van de goddelijke gerechtigheid alles wil vernietigen. Het vuur van de zonde vernietigt al het goede van de zielen en het vuur van de gerechtigheid wil alles van het schepsel vernietigen.

Bovendien schrei Ik, omdat Ik zie hoe het vuur zich verspreidt. Daarom bid, bid!”

Nadien klaagde ik bij Jezus dat ik Hem miste. Ik kon het zonder Hem niet meer uithouden. Mijn beminlijke **Jezus** was bewogen door medelijden met mijn arme ziel en Hij kwam. Hij transformeerde mij in zichzelf en **Hij zei:**

“Mijn dochter, geduld. Standvastigheid in het goede brengt alles in veiligheid. Meer nog, Ik zeg je dat wanneer je van Mij beroofd bent en je strijdt op leven en dood door de pijn van Mij te missen – en als je dan standvastig blijft in het goede en je verwaarloost niets – dan pers je jezelf uit.

En als je je uitperst verdwijnen eigenliefde, de natuurlijke voldoeningen.

Je natuur wordt als ontmanteld en wat over blijft is een sap, zo zuiver en zo zoet dat Ik het met veel vreugde drink.

Ik wordt zacht en Ik kijk naar jou met zoveel liefde en tederheid dat ik jouw pijnen voel, alsof het de mijne zijn.

Dus als je koud bent, dor of iets dergelijks en je blijft standvastig dan pers je jezelf uit. En je maakt meer sap voor mijn hart vervuld van bitterheid.

Het gaat net als met een vrucht met een harde en stekelige schil, die binnenin een zoete en nuttige substantie bevat. Als de persoon volhoudt om de stekels te verwijderen en deze vrucht uit te persen zal hij de hele substantie eruit halen en genieten van het beste van die vrucht. Zo is dan de arme vrucht ontdaan van het goede dat zij bevatte. Meer nog, de stekels en de schil werden weggegooid.

Hetzelfde gebeurt voor de ziel: in kilte en dorheid breekt de ziel de natuurlijke voldoeningen tot op de bodem af.

Zij ontdoet zich van zichzelf en door haar standvastigheid perst zij zichzelf uit.

Zo houdt de ziel de zuivere vrucht van het goede over en Ik geniet van de zoetheid ervan.

*Daarom, als je standvastig bent dan zal alles je dienen als goed.
En Ik zal zeker mijn genaden met vertrouwen schenken.”*